

„Paklauskite manęs ir mokykitės, nes tai darote dėl savęs, o ne dėl kitų“

Jotvingių gimnazijos dvyliktokų Šimtadienis įvyko vasario 9 dieną Alytaus miesto teatre. Šių metų kostiumų bei pasirodymų tema – įvairūs dešimtmečiai Holivude, nuo 1910-ųjų iki 2000 metų. Renginyje grojo roko grupė „Alytus United“, kuri yra sukurta pačios Jotvingių gimnazijos moksleivių.

O kaip dabartiniai dvyliktokai vertina žymą, skelbiančią lygiai šimta dienų iki egzaminų pradžios? Apie mokyklos baigimo keliamas emocijas bei patarimus jaunesniems mokiniamis kalbamės su buvusia Jotvingių gimnazijos tarybos pirmininke ROSITA LEKAVIČIŪTE.

– Kaip jautiesi baigdama mokyklą? Ar manai, jog pasiilgsi gimnazijos laikotarpio savo gyvenime?

– Sunku apsaityti emociją, todėl pasakysiu, jog jaučiuosi per daug prisirišusi prie šios mokyklos, kad taip lengvai ją paleisčiau. Gimnazijos laikotarpio pasiilgsiu, ir net labai, nes čia man buvo suteiktos galimybės augti ir ieškoti savęs kaip asmenybės.

– Ar jauti didelį stresą artėjant egzaminams? Ar laikai save jiems pasiruošusia?

– Aš niekada nesijaučiu visiškai pasiruošusi, nes visada

žinau, kad yra kur tobulėti, tačiau dėl egzaminų dar tiek daug nesijaudinu, nors jaučiu, kad su kiekviena diena mano būseną keičiasi ir stresas po truputį beldžiasi į mano duris.

– Jeigu galėtum grįžti į praeitį, kokį patarimą duotum sau ar kitam asmeniui, pradedančiam žengti mokslo keliu?

– Patarčiau klausyti, ką mokytojai Jums pataria, ir jei iki šiol neklausėte žmonių, kurie sakė mokyti, paklauskite manęs ir mokykitės, nes tai darote dėl savęs, o ne dėl kitų.

– Ar esi pasiruošusi suaugusiųjų gyvenimui? Ar jautiesi ryžtinga dėl savo studijų bei ateities karjeros krypties?

– Visiškai ne. Būdama jaunesnė, žiūrėjau į abiturientus kaip į pavyzdžius, bet dabar, kai pati nepastebimai tapau abituriente, savęs nelaikau suaugusia, nes tikriausiai dar noriu išlikti priklausomas, bet dėl nieko nesirūpinantis vaikas. O dėl studijų krypties jaudinuosi labiausiai, nes per savo mokyklos gyvenimą išbandžiau daug veiklų, tad kol kas nematau savęs, dirbančios pagal vieną profesiją visą gyvenimą. O ir studijas norisi pasirinkti tas, kurios būtų įdomios ir pačios motyvuotų mokyti.

– Jeigu ne paslaptis, ką planuoji studijuoti? Kokia tavo svajonių karjera baigus studijas?

– Užsiminiau, kad sunku apsispręsti, bet atskleisiu svajo-

Rosita Lekavičiūtė.

nių profesiją, apie kurią svajoju nuo vaikystės, ir dabar manau, kad yra arčiausiai širdies, tai pedagogika. Tikriausiai taip pamilau mokyklos gyvenimą, kad noriu po mokyklos baigimo į ją sugrįžti, tik jau pakeitusi bendraklasių ir kolegas.

– Ką manai apie Šimtadienį bei jo organizatorių darbą? Ar esi patenkinta renginiu?

– Esu labiau negu patenkinta! Kai kuriems organizatoriams gyvai dėkoju, bet norėčiau dabar visiems prisidėjusiems tarti nuoširdžiai ačiū, kad ši šventė įvyko. Ji bus tas nuostabus prisiminimas iš Jotvingių laikų ir šis Šimtadienis bus žinomas kaip vienas geriausių. Didžiausias wow yra kiek kūrybiškumo ir originalumo buvo trečiokų galvose ir kiek kruopštumo rankose ruošiant dekoracijas ir pačią šventę! Dėkojame už Jūsų laiką ir įdėtą darbą, mieli trečiokai.

– Dėkojame Rositai už atsakymus.

Dvyliktokų Šimtadienis baigėsi trenksmingai. Pasirodymų originalumas bei organizatorių įdirbis buvo aiškiai matomas. Tikėkimės, jog kitais metais Jotvingių gimnazijos moksleiviai surengs tokią pačią, o gal net geresnę šventę abiturientams. Na, o „Alytaus naujienų“ redakcija bei Jotvingių gimnazijos bendruomenė linki abiturientams sėkmės bet kokiame jų pasirinktame tolesniame ateities kelyje. Geros kelionės!

Jokūbas LUČINSKAS

